

Historien om det levende lik

Lar musikk seg drepe?

På den annen side

Musiker
**JONAS
SKYBAKMOEN**

Tidligere i år ble holdningskampanjen «Piracy Kills Music» lansert under By:Larm i Trondheim. Kampanjens mål er å hindre ulovlig nedlasting av musikk via fildelingsnettverk på internett. Men lar musikken seg drepe?

Det er rettighetshaverne i musikkbransjen – artister, komponister og plateselskaper, representert ved sine interesseorganisasjoner – som står bak kampanjen. Musikkbransjen er i endring – det er en floskel, men den er sann: Ifølge tall fra IFPI Norge (interesseorganisasjonen for norske fonogramprodusenter) gikk singelsalget her hjemme ned med hele 81 prosent i verdi fra mai 2006 til mai 2007 (ifpi.no). Og mye av dette skyldes nok ulovlig nedlasting.

De store plateselskapene klør seg i hodet – og satser enda hardere på det som forhåpentligvis kan innbringe litt penger i kassa. Nemlig greatest hits-skiver med gamle storheter («The Best Of Gladys Knight And The Pips», ute nå!), diverse kreative samleplatekonsepter («Bonderomantik», lanseres i oktober), samt en ny runde med Idol på TV2 (som forhåpentligvis kan gi litt halleluja-stemming i bransjen på sikt).

En annen sannhet er denne: Der de gigantiske selskapene fikk en flodbølge av internett rett i ansiktet rundt årtusenskiftet, har artistene holdt hodet over vannet. Med en helt annen og unik kontakt med sin fanbase, sitt kjernepublikum – ja, sin kundegruppe – har mange artister omfavnet optimisme i møtet med den nye tidsalder. En tro på at forbrukeren, hun som digger musikken din, til slutt vil

støtte deg. Kanskje laster hun ned plata di ulovlig og gratis. Men hun betaler inngangspenger på konserten din og sprer ordet til vennegjengen.

Det kan kalles naivt. Men Dagbladet kunne i forrige uke melde at Prince planlegger å gi bort sin nyeste skive «Planet Earth» til alle som kjøper konsertbillett på hans kommende verdensturné. Og det er definitivt pragmatisk. Mange artister kvier seg for å stemple sine egne fans som musikk-mordere. Begrunnelsen ligger i skjæringspunktet mellom samvittighet og økonomi, og bunner ut i at musikeren er avhengig av et godt forhold til lytteren.

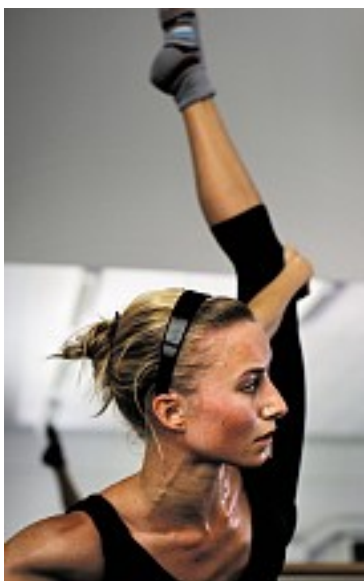
Artistene imøteser nye kanaler for å spre sin musikk – og søker nye muligheter for å tjene sine kroner. Et band som amerikanske Wilco (som etter en disputt med plateselskapet Warner i 2001 valgte å omfavne internett-lekasjen av plata «Yankee Hotel Foxtrot») har nylig inngått en enorm avtale med bilprodusenten Volkswagen. Bandet begrunner dette med de amerikanske radiostasjonenes ensrettede musikkprofil, og ikke med ulovlig nedlasting. Wilcos musikk er for sær, vanskelig, lite tilgjengelig – og blir dermed ikke spilt. Volkswagen-reklamer gjør det mulig.

De tunge, tradisjonelle aktørene innenfor distribusjon, salg og markedsføring av musikk (gigantiske plateselskaper, kommersielle radiostasjoner, store platebutikker-kjeder) fortviler med rette. Omstillingen til et nytt, nisjepreget og teknologisert marked blir tyngre og tyngre for hvert eneste år med velmente, men feilslåtte strategier. Artistene, smale som brede, har derimot begynt å se muligheter i det nye landskapet. Det spiller ingen rolle om pengene dine kommer fra et Idol-finansiert kontorlandskap i Oslo eller en tyskeid bilfabrikk i Asia. Og kanskje kan de små og fattige, men spesialiserte plateselskapene treffe ditt kjernepublikum bedre og riktigere enn de gamle gigantene. Uten å mase om mord.

Er det derfor nye, norske stjernesjakk som 120 Days velger seg det gatesmarte nisjeselskapet Vice framfor Universal? Er det derfor de selger musikken sin til reklamefilmer for bilmerket Jaguar? Og angrer offentlig på at de bidro med ei låt på «Piracy Kills Music»-kampanjens egen plate?

Den plata var forøvrig gratis.
jonas.skybakmoen@gmail.com

Det spiller ingen rolle om pengene dine kommer fra et Idol-finansiert kontorlandskap i Oslo eller en tyskeid bilfabrikk i Asia.

Intenst: En foreløpig evaluering av sommerkurset tilsier at alt har fungert optimalt. Danserne Randi Bjørken (23) (t.v.) og Marianne Abelsen Holdal nummer to i rekka på bildet t.h. var blant de som danset seg svette. Søndag klokken tolv er det visning av amatørklassenes koreografier ved Trøndertun Folkehøyskole.

Eksklusiv dans på Melhus

Både amatøransere og profesjonelle aktører fra hele landet fikk denne uken en unik mulighet til å lære nye trinn av internasjonalt anerkjente dansere ved Trøndertun Folkehøyskole.

– Da vi startet dette tilbudet for seks år siden var grunntanken å få i gang et tilbud for unge talenter. I år hadde vi lyst til å utvide dette til også å gjelde profesjonelle dansere. På den måten slipper disse å måtte reise langt ut av byen for ta del i intensive kurs med anerkjente instruktører, forteller Marit L. Solberg ved Dans Intenz.

På årets sommerkurs ble undervisningen holdt av dansere av internasjonal størrelse. Både Yaniv Cohen og den anerkjente trondheimsjenta Camilla Spidsøe fra dansekompaniet Carte Blanche i Bergen gjestet Melhus, i tillegg til vår egen fylkeskunstner Ingeborg Trelstad og koreograf Mona Brendmo.

– Det er deilig å komme tilbake til byen og få jobbe med trønderske kollegaer igjen. Man kan jo spørre seg om når profesjonelle dansere egentlig får tid til å trene seg selv ved siden av undervisning

og annen jobb? Et slikt kurs har nok vært savnet lenge, og arrangørene skal derfor ha all ære for å ha tatt initiativet, sier Camilla Spidsøe.

Også kursdeltaker Marianne Abelsen Holdal fra Trondheim er full av lovord.

– Det føles utrolig deilig å kunne være hjemme og samtidig delta på kurs. Ellers i året har man jo ikke tid til slikt, og det er derfor fantastisk å slippe å reise langt for å lære litt, sier hun.

Ny inspirasjon

I tillegg til de tolv profesjonelle danserne som ble undervist i moderne og klassisk dans, fikk også tolv amatøransere mulighet sjansen til å møte store forbilder og delta på eksklusiv opplæring.

– Jeg er her for fjerde året på rad, og grunnen til at jeg kommer tilbake er fordi Camilla underviser. Hun er kjempeflink og jeg lærer mye av henne som jeg ikke ville lært elles, forteller 16 år gamle Charlotte Eck Kilseth fra Trondheim.

Med undervisning som bokstavelig talt varer fra morgen til kveld er det i ikke tvil om at både kropp og sjel slites. Charlotte er likevel ikke i tvil om at hardt arbeid kommer godt med på veien mot å bli proffdanser.

– Jeg håper å kunne få studere dans i London etter videregående,

så dette er bare god trening, smiler hun.

Aktiv danseby

En foreløpig evaluering av sommerkurset tilsier at alt har fungert helt optimalt. Dans Intenz håper derfor å få til et slikt tilbud både neste og kommende år.

– For oss var dette et optimistisk prøveprosjekt, men nå ser vi at potensialet absolutt er tilstede og vi vil nok derfor satse på å utvikle oss stadig videre, sier Solberg.

Både arrangørene, deltakerne og instruktørene på årets kurs mener derfor at ryktene om Trondheim som en død danseby bør legges døde.

– Trondheim har alltid vært en bra by å være danser i. Det er generelt mer aktiviteter her enn i eksempelvis Bergen, og jeg tror denne trenden bare vil øke, sier Spidsøe.

Søndag klokken tolv vil det være gratis visning av amatørklassenes koreografier ved Trøndertun Folkehøyskole, og arrangørene håper på stort oppmøte.

– Vi er glade for å kunne tilby en trygg og god opplæring, og vi håper av vi med dette viser at det faktisk er stor aktivitet i danse miljøet i Trondheim, sier Birgitte Kaufmann Olsen ved Dans Intenz.

MARI ROKKAN 958 55 702
mari.rokkan@adresseavisen.no

Inspirert: Caisa Røstad (t.v.) og Benedicte Bjerke (t.h.) deltok på årets sommerkurs.

Anerkjent: Trondheimsjenta Camilla Spidsøe fra dansekompaniet Carte Blanche.